

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: **Andragende nr. 2362/2013 af Juana Cruz Elena Vela Palacios, spansk statsborger, om en EU-omfattende pensionsalder i samtlige medlemsstater**

1. **Sammendrag**

Andrageren opfordrer Europa-Parlamentet til at fremsætte et forslag til Kommissionen med henblik på at sikre en mere ensartet og derved mindre diskriminerende pensionsalder i alle EU-landene. Andrageren påtænker f.eks. en EU-omfattende grænse på 67 år, hvilket i betragtning af en højere forventet levetid ville gøre EU's pensionssystemer uafhængige af bank- og forsikringssektoren, som kan indebære yderligere risici for opsparingerne fra et helt arbejdsliv.

2. **Opfyldelse af betingelserne for behandling**

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 24. september 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. **Kommissionens svar**, modtaget den 30. januar 2015

Den Europæiske Union har ikke kompetence til at lovgive om centrale aspekter af de nationale pensionssystemer, herunder pensionsalderen, som henhører under medlemsstaternes kompetenceområde. Alle lande bør tilpasse deres pensionssystemer til den stigende forventede levetid, og dette skal gøres løbende snarere end ved at fastsætte en fast pensionsalder ved EU-lov eller national lov. Der findes desuden forskellige måder at tilpasse pensionssystemerne på, herunder ved at knytte pensionsalderen til fremtidige ændringer i den forventede levetid eller ved – i takt med at den forventede levetid stiger – at give folk incitamenter til at vente med at gå på pension (f.eks. ved at hæve det antal bidragsår, der kræves for at kunne opnå fuld pension). Den forventede levetid varierer fra medlemsstat til

medlemsstat, og borgerne kan desuden have forskellige præferencer med hensyn til, hvornår i livet de ønsker at gå på pension, og hvor meget de er villige til at betale herfor.

EU respekterer denne forskel på tværs af medlemsstaterne og kan kun lovgive om meget specifikke aspekter af pensionsområdet, såsom aspekter vedrørende det indre markedes funktionsmåde (fri bevægelighed for personer, fri udveksling af tjenesteydelser, forbrugerbeskyttelse) og aspekter til tackling af forskelsbehandling (navnlig på grundlag af køn) og til beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder, især i tilfælde af at deres arbejdsgiver bliver insolvent. I denne forbindelse findes der allerede en række EU-forordninger og -direktiver, som har indflydelse på pensionssystemerne i medlemsstaterne.

EU's Europa 2020-strategi danner rammerne for tættere samordning af nationale politikker i forbindelse med det europæiske semester, ved hjælp af landespecifikke henstillinger. Denne proces understøttes af det arbejde, der foregår i de politiske udvalg (Udvalget for Social Beskyttelse, Beskæftigelsesudvalget, Udvalget for Økonomisk Politik), som samler højtstående embedsmænd fra medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på grundigt at undersøge konkrete udfordringer forbundet med pensionens tilstrækkelighed og bæredygtighed og fremme af et længere arbejdsliv.

EU kan ligeledes tilvejebringe midler med henblik på at nå visse politiske mål forbundet med pension. Den Europæiske Socialfond kan anvendes til at fremme ældre arbejdstageres beskæftigelsesegnethed og muligheder på arbejdsmarkedet. Desuden fremmer EU samarbejde og gensidig læring, navnlig ved hjælp af *den åbne koordinationsmetode*.

Konklusion

Kommissionen har engageret sig i aktiviteter, der skal bidrage til at sikre bæredygtige pensionssystemer. Den har imidlertid ikke kompetence til at foreslå lovgivning til fastlæggelse af en ensartet pensionsalder i alle medlemsstaterne.